

τογραφού και...
☞ Κ. Ι. Τσαούσης, εφ. *Εθν*, 13.3.1995 [ββ.: Παραλάβετε διορισμόν...]
Χρ. Παπαγεωργίου, εφ. *Αγ*, 20.4.1997 [ββ.: Η θαλπωρή των κατόπτρων].
Μ.Κ.

Γκρίτση-Milliex, Τατιάνα (Αθήνα, 1920-2005): Πεζογράφος, δοκιμιογράφος, μεταφράστρια. Σύζυγος του νεοελληνιστή R. *Milliex. Σπούδασε τραγούδι στο Ελληνικό Ωδείο και γαλλικά στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Το 1941 εντάχθηκε στο ΕΑΜ και εργάστηκε ως εθελόντρια του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Μετά την Κατοχή, ταξίδεψε με τον σύζυγό της

τικό Β
και το
Ουρά
Εκ
βλ. Κ
☞ Α
457
318
τό
Δ

—με ενδιάμεσες επιστροφές στην Ελλάδα— στη Γαλλία, στην Κύπρο και στην Ιταλία. Στη Γαλλία (1945-1946) ανέπτυξε φιλέχνης και αισθητικής στο Λούβρο. Μετά την επιστροφή της στην Αθήνα, εργάστηκε (1952-1959) στο *Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών. Στη συνέχεια, έζησε στην Κύπρο (1959-1971), στικών ανταλλαγών, και στη Γένοβα (1971-1974). Συνεργάστηκε ως δημοσιογράφος, χρονογράφος ή κριτικός με τις εφημερίδες *Ανεξάρτητος Τύπος* (1957-1959), *Ανένδοτος* (1964-1965), *Τα Νέα Κύπρου* (1964-1970), *Η Αυγή* (1974-1977), *Ελευθεροτυπία* (1976-1984), *Δημοκρατική και Απογευματινή Κύπρου* (1975 κ.ε.). Κατά διαστήματα, εργάστηκε στη ραδιοφωνία και στην τηλεόραση.

Στα γράμματα εμφανίστηκε το 1943, μεταφράζοντας παράνομα τη *Σιωπή της θάλασσας* του Verneers, που κυκλοφόρησε επίσημα το 1945. Την ίδια χρονιά, δημοσίευσε τα πρώτα διηγήματα στο περιοδικό **Ελεύθερα Γράμματα*.

Άλλα έργα: *Πλατεία Θησαίου* (1947)· *Ημερολόγιο* (1952)· *Σε πρώτο πρόσωπο* (1958, '1991 με τίτλο *Φεγγάρι στην Ακρόπολη*)· *1 + 1 = 1* (1970, σύνθεση *Πλατείας Θησαίου* και *Σε πρώτο πρόσωπο*) [νουβ.]· *Στο δρόμο των αγγέλων* (1950)· *Αλλάζουμε*; (1956)· ... **Και ιδού ίππος χλωρός...* (1963)· *Σπαράγματα* (1973)· *Από την άλλη όχθη του χρόνου* (1988) [μυθιστ.]· *Κοπιώντες και πεφορτισμένοι* (1951)· *Βυθοσκοπήσεις* (1978)· *Αναδρομές* (1983)· *Στη σκάλα του ουρανού* (1988)· *Ονειρικά* (1991)· *Το αλώνι της Εκάτης* (1993) [διηγ.]· *Κριτική κυπριακής λογοτεχνίας* (1970) [μελ.]· *Χρονικό, 1966-1971* (1971)· *Χρονικό ενός εφιάλη, 1966-1974* (1986) [χρον.]· *Η Τρίπολη του Πόντου* (1976) [ιστ. μονογρ.]· *Το παραμύθι του Κκάσιαλου* (1981) [ιστ. παραμ.]· *Οδοιπορικό στην Ινδία* (1996) [ταξιδ.]·

Έντονα ποιητικό ύφος χαρακτηρίζει τα πεζά της Γκ.-Μ., κάτι που οφείλεται στον συνειρμικό τρόπο γραφής, με κυρίαρχο στοιχείο τη δύναμη της φαντασίας και της μνήμης. Έτσι, χωρίς να απουσιάζουν τα ιστορικά γεγονότα και χωρίς να είναι δυσδιάκριτη η πολιτική στάση της πεζογράφου, περισσότερο είναι εμφανής ο ψυχικός αντίκτυπος των γενικών φαινομένων. Η ασταμάτητη *ροή της συνείδησης, μια κατάσταση πολύ συνηθισμένη στα αφηγηματικά πρόσωπά της, δείχνει όχι μόνο το ονειροπόλο του χαρακτήρα τους, αλλά και την αρκετά οξυμμένη νοητική τους διεργασία. Από αυτή την άποψη, οι γυναικείοι τύποι της Γκ.-Μ. θυμίζουν τους αντίστοιχους τύπους του γαλλικού *Νέου Μυθιστορήματος, όπου η ματιά του συγγραφέα δεν παρακολουθεί την ευθύγραμμη πορεία του προσώπου, αλλά αφήνει τον αναγνώστη να παρακολουθήσει έναν εσωτερικό, ψυχικά καθορισμένο, χρόνο της κάθε ιστορίας.

Τιμήθηκε με το Β' (1957 και 1974) και το Α' (1983) *Κρατικό Βραβείο διηγήματος, το Έπαθλο Κώστα Ουράνη (1964) και το Βραβείο αφηγηματικού πεζού λόγου του *Ιδρύματος Ουράνη (1978).

Εκδόθηκε βιβλιογραφία της συγγραφέα (1997).

ΒΛ. ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ.

☞ Αλέξ. Αργυρίου, *Ιστορία της ελληνικής λογοτεχνίας*, τόμ. 4, σελ. 456-457 και passim· Β. Βυρικός, *Συγγραφείς και κείμενα*, τόμ. 1, σελ. 184-186, 318· R. Beaton, *Εισαγωγή*, σελ. 316, 358· *Η μεταπολεμική πεζογραφία*, τόμ. 6, σελ. 8-55· Αλέξ. Κοτζιάς, *Μεταπολεμικοί πεζογράφοι*, σελ. 84-87· Δ. Κούρτοβικ, *Ελληνες μεταπολεμικοί συγγραφείς*, σελ. 61-62· ΠΒΛ, τόμ.

6, σελ. 187-188· ΠΑΜ, 192, 212· Δημ. Γρ. Το 517-518· Νικ. Βρεττάκ [ββ. *Πλατεία Θησαίου*, σελ. 306-307 [ββ. *Αλλ*, σελ. 63-65 [ββ. ... *Και* [αφιέρ.]· Ρ. Κακλαμίν *σκοπήσεις*]· Μ. Κοντοκό *ενός εφιάλη*, 196 (1989), σελ. 268-269· φή· [ββ. *Στη σκάλα* *ρου* και περ. *ΗΙΣ*, σελ. 96 (1995) [αφιέρ.]· *Δαμ* *λιές, 1945-1996*, *Κασ* *στοιές στην Τατιάνα*· *Ελπ.*, 14.2.2005 [νεκρ. Το απόν πρόσωπο, το

γκροτέσκο:

- I. Ο ΟΡΟΣ
- II. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤ
- III. ΤΟ ΓΚΡΟΤΕΣΚ

I. Ο ΟΡΟΣ: Ο όρος που σημαίνει «στ ένα συγκεκριμένο λύφθηκαν τον 15 και χαρακτηρίζον αφύσικο στοιχείο δείγμα, φυτά, ζωο Ανάλογη είναι τεχνία. Δεν πρόκ νημα, όπως υπήγ για ένα σύνολο χ στο *ύφος του συ έργου κτλ. Συγκ άσχημη, κομική των· συχνά φτάν· πραγματικότητα φεύγει από τον * κού.

Ωστόσο, η έν διάρκεια των αι πρώτοι θεωρητι νόηση και αντιμ κής κατηγορίας θεωρίες της επο στην τέχνη και π σοντάς την στο λογική του *κλ σαν εχθρικά το την καρικατούρ λόκοτη πλευρά μικό είδος. Εξά αντιμετώπισαν ιδρύματα: είναι Γερμανία το λε στη διάρκεια τ απόπειρες υπέρ

Γέιτς, Ουάλαμ Μπιουλερ
 Γιόργκι, Νικολάε
 Γιουρσενόρ, Μαργκερίτ
 Γκαίτε, Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον
 Γκαρθία Γκάλφεθ, Ιζαμπέλ
 Γκαρθία Λόρκα, Φεντερίκο
 Γκαρσία Μάρκες, Γκιμπριέλ
 Γκέοργκι, Στέφαν
 Γκένσνερ, Σάλομον
 Γκίφορντ, Φρέντερικ Νορθ, κόμης

6, σελ. 187-188· ΠΛΜ, τόμ. 42, σελ. 198· Χ. Σακελλαρίου, ΠΛ, σελ. 169, 192, 212· Δημ. Γρ. Τσάκωνας, ΕΙΝΑ, σελ. 609-610· Μ. Vittì, ΙΝΑ, σελ. 517-518· Νικ. Βρεττάκος, περ. *Ελεύθερα Γράμματα*, τχ. 3 (1947), σελ. 65 [ββ.: *Πλατεία Θησείου*]· Β. Βαρίκας, περ. *Καινούρια Εποχή* (άν. 1957), σελ. 306-307 [ββ.: *Αλλάζουμε*]· Παν. Μουλλάς, περ. *Επχ*, τχ. 11 (1964), σελ. 63-65 [ββ.: ...*Και ιδού ίππος γλωρός...*]· περ. *Τομές*, τχ. 12/13 (1977) [αφιέρ.]· Ρ. Κακλαμανάκη, περ. *Αντί*, τχ. 122 (1979), σελ. 51 [ββ.: *Βυθοσκοπήσεις*]· Μ. Κοντολέον, περ. *Δβζ*, τχ. 163 (1987) σελ. 59-60 [ββ.: *Χρονικό ενός εφιάλητη, 1966-1974*]· Ε. Ν. Μόσχος, περ. *ΝΕ*, τόμ. 125, τχ. 1479 (1989), σελ. 268-269· Θ. Τζούλης, «Τα όνειρα οδηγούν το χέρι στη γραφή», [ββ.: *Στη σκάλα του ουρανού*]· Κυρ. Χαραλαμπίδης, «Τατιάνα, χαίρε» και περ. *ΗΛξ*, τχ. 95 (1990), σελ. 381-383 και 384-390· περ. *Ελτρχ*, τχ. 6 (1995) [αφιέρ.]· Δαμ. Κοκκινίδης, *Βιβλιογραφία Τατιάνας Γκρίτση-Μιλλιέζ, 1945-1996*, Καστανιώτης, 1997· Μ. Μακρή, *Αγαπητή Τατιάνα. Επιτομές στην Τατιάνα Γκρίτση-Μιλλιέζ*, Έκαρος, 2003· Β. Ρούβαλης, εφ. *Ελτπ*, 14.2.2005 [νεκρολ.]· Αγγ. Κωσταβάρα, «Τατιάνα Γκρίτση-Μιλλιέζ. Το απόν πρόσωπο, το βίωμα και η γραφή», εφ. *Αγ*, 16.2.2005.

Μ.Γ.Μ.

γκροτέσκο:

- I. Ο ΟΡΟΣ
- II. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
- III. ΤΟ ΓΚΡΟΤΕΣΚΟ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

I. Ο ΟΡΟΣ: Ο όρος προέρχεται από την ιταλική λέξη «grotte», που σημαίνει «σπήλαια». Χρησιμοποιήθηκε για να δηλώσει ένα συγκεκριμένο τύπο διακοσμητικών στοιχείων που ανακαλύφθηκαν τον 15ο και τον 16ο αι. σε αρχαία ιταλικά μνημεία...